

ВЕЛИКАГО ЧУДЕСЬ ИЛЮ, ВЪ ЧЕТЫРЕДЕСЯТЫХЪ ВО ДНЕХЪ ПОСТОМЪ ДѢШЬЩИСТВЪ, СІЦЕ ВЪ ПЕЩЕРѢ, ІЖЕ ВЪ ХОРИВЪ ВІДѢТИ СПОДОБИСѧ, ІКОЖЕ МОЩНО ЁСТЬ ЧЕЛОВѢКЪ ВІДѢТИ ГОСПОДА: ПОСТАСѧ ЖЕ ШДАДЕ БОРОКА ВДОВИЦѢ, КРІСКЪ ІВЛЕСѧ НА СМЕРТЬ ПОСТОМЪ. Ш ПОСТАЩАГША ОУСТЬ ГЛАСЪ ІЗШЕДЪ, ЗАТВОРІ ЗАКОНОПРЕСТЪПНЫМЪ ЛЮДЕМЪ НЕВО НЕ ШДОЖДИТИ ТРІ АЛТА І МІСАЦЪ ШЕСТЬ: ІКШ ДА ОУМАГЧИТЬ НЕЧТО-МЛЕННОЕ СЕРДЦЕ ЖЕСТОКОВЫЙНЫХЪ, ІЗВОЛИ І СЕВЕ БЛОСТРАДАНИЮ СОСВДИТИ: СЕГШ РАДИ, ЖІВЪ ГОСПОДЬ, РЕЧЕ, ІЩЕ БУДЕТЬ НА ЗЕМЛІ ДОЖДЬ, РАЗВѢ ОУСТЬ МОЙМИ. І НАВЕДЕ ВСЕМЪ ЛЮДЕМЪ ПОСТЬ ГЛАДА РАДИ, ІКШ ДА Ш ПІЩИ І Ш ШСЛАВЛЕННАГШ ЖИТИА СЛОВЪ НІСРАВИЦЪ. ВЛІССЕА ЖЕ КАКОВО ЖИТИЕ; КАКШ ОУБЕШ ОУ СВМАНТЖНЫИ ГОЩЕНІЈ НАСЛАДИСѧ; КАКШ ЖЕ ЛИ І ТОЙ Пророки ОУЧРЕЖДАШЕ; НЕ СЕЛІЇЛ ЛИ ДИ-ВІІЛ І МУКІІ МАЛШ ГОЩЕНІЕ НАПОЛНІШЕ; ЕГДА І ПЕЧАЛІ ПРІАТІЙ ВЫІВШЕЙ, ВІДЪ ПРІАТИ ХОТАХЪ КОСНУВШІСѧ, ІЩЕ НЕ МОЛІТВОЮ ПОСТНИКА ВОЗВРАНІСѧ ВЫІ СМЕРТНОЕ: І ЕДИНОЮ ШВРАЩЕШИ ПОСТЬ ПРІСТО, ВСІМ СВАТЬІА, ВО ЁЖЕ ПО ЕСТЬ ЖИТЕЛЬСТВО РУКОВОДІВШ. "ЕСТЬ НЕБКОЕ ЁСТЕСТВО ТВЛЕСЕ, ЁЖЕ НАРИЧУТЪ АМІАНДИН, НЕЕМЛЕМО СГНЕМЪ, ЁЖЕ ВЪ ПЛАМЕНИ ЛЕЖА, ІКШ ОУГЛЬ ВЫІТИ МИЙСѧ, ІЗАТО ЖЕ ВЫІВШЕ Ш ОГНІЛ І ВОДСЮ ІЗМОВЕНО, ЧИСТЬІШЕ ВЫІВАЕТЪ. Таковѧ вѣхъ сватыихъ тріехъ бороковъ єнїхъ твлеса въ блувішнствъ пламени, Ш ПОСТА ІМЛІЩЕ НЕСКВЕРНОЕ: въ пеши во ІКШ ЗЛАТО ЁСТЕСТВОМЪ СУЩЕ, ЛУЧШЫА ЖЕ Ш ОГНІЛ ПРЕБЫВАХЪ ПАКОСТИ, НО І ЗЛАТА СІЛЯНІЙШЕ ПОКАЗАХЪСѧ: не ко слїа тѣхъ єгнь, но сохрани цѣлы. Таже І НИЧТОЖЕ ОУБШ єнегш пламене претерпѣло выі, єгоже наф-фа І смола І лозіе возвышаше, ІКШ на четыреде-сять І діевать лактій разливатисѧ, І ѲКРЕСТНАМ єж поядлющ мнегніхъ Ш Халдей попалити. Во ѿно оубеш єніл горїніє съ постомъ вишедше пепирахъ бтгоцы, тó-